

Als je kerst wil wensen

RIK RENCKENS

Kerstmis ... hoort de kerststal er nog bij?
Of staat die ook in de buitenbaan, zoals 1 kind op de 5 dat in school ervaart?

Er is onlangs een onderzoek geweest van het Genootschap Onze Taal
naar de hedendaagse manier om kerst- en nieuwjaarswensen te formuleren.

'Zalig Kerstmis' doet het helemaal niet meer.

Dat is wat cliché en vooral, dat heeft een te christelijk randje en past minder in een ontkerkelijkte samenleving.

"Fijne feesten", dat zou de gangbare formulering zijn:

dat ligt goed in de mond, met die dubbele f, dat kan gelden voor iedereen,

en dat heeft toch nog een positieve kleur en feestklank.

Maar men vergeet dan dat de christelijke Kerstmis een andere bedoeling heeft dan het stimuleren van een fijn feest.

Het feest voor christenen is er eigenlijk pas als er eerst iets anders is geweest:

de ontdekking van het Kind in de kribbe.

Dat je je kan toevertrouwen aan zijn licht, dat je door Hem je hart kan openen voor anderen,

dat Hij je iets laat zien van het diepe licht van God: is het dat niet

wat ons van binnen iets doet?

Als je dat hebt ervaren, dan is het kerstfeest geslaagd

en dan ga je met een nieuwe spirit het nieuwe jaar in.

Wens het jezelf dus maar, en ook aan de anderen:

"Een betekenisvolle en hartverwarmende Kerstmis".

Zo'n wens zet aan om Kerstmis een diepere zin te geven

en zo'n wens geeft aan dat de binnenkant belangrijker is dan alle versieringen, pakjes en hapjes.

En begin alvast met de kerststal zelf in het licht te zetten.

Daarvoor en daarrond breng je toch versiering aan.

Daarmee is het kerstfeest begonnen.

Elk jaar opnieuw wil het kerstkind ons aankijken en raken met zijn boodschap en zijn warmte.

Als dat gebeurt, is het toch een zalige kerst!